

Kotkajärvel kuulsin muinasjutu
Kotkajärve kollidest - päris
tõesti, Vana Koll ise jutustas ...

M u i n a s j u t t K o t k a j ä r v e l t

3-mes pildis

Kotkajärve suurte ja väikeste
kollide mälestuseks kirjapannud

A o V a k s

Rootsimaal, 1978.

PEDAGOOGIKA
ARHIIVMUSEUM
FOND K 15535-17

T e g e l a s e d .

Erku
Volli
Rops
Tanel

skaudipoisid
n.n. "Erku salk"

Vana Koll

Kollid: Vaarik
Mutikas
Purak
Paluke
Väike
Kekk
Surr

Kollid Kotkajärvel on kummalised sasis-
paised väikeste tiibadega olevused, rõõm-
sate silmadega ja suure ninaga, milline
näev välja nagu suur kotkanokk.

Metsavaht - valvaja silm ja aitaja käsi - enam Jämesääre nime
all tuntud.

I Pilt.

Kotkajärve kaljurand. Palistatud tiheda padrikuga, põliste vahtra- ja seedripuudega. Keskelt kaljude vahelt paistab järve peegeldav pind kauge vastaskalda metsaviiruga.

Vasakul kõrgel rannakaljul kükitab imelik kümmuline kivimürakas, nagu rusikas käsi, millel kolm sirget sõrmetõstetud üles taevapoole. Kalda-
kaljud on kasvanud tihedasse punanupulistesse kibuvitsapõõsastesse ja
väätidesse.

On hilissügis. Lumi ja tali on teel.

Kollid: (tõusevad kaljude pragudest ja tihnikust ja kogunevad keske-
le kokku)

Vana Koll: Koll, Koll, Koll -

Kõik: Koll ei ole loll!

Vaarik: Koll tõuseb vara, koidikul,

Mutikas: Ja voodi korda teeb!

Purak: End peseb kohe hommikul,

Paluke: Siis alles pudru sööb!

Vaike: Istub, astub, seisab sirgelt - !

Kekk: Viib lõpule kõik tööd!

Surr: Ja naeratades julgelt,
käib põlismetsa teed!

Kõik: Koll püüab head teha -
nii metsas, maal kui vees.
Teda igalpool on näha -
Koll astub kõige ees!
Koll, Koll, Koll -
Koll ei ole loll!

Vana Koll: Jah, nõnda see on! Koll teab kohe, et on hiline sügis ja
lumi ripub juba õhus!

Kollid: (tõstavad ninad üles ja nuusutavad õhku) Lumi õhus!

Vana Koll: Palju tööd on aga veel teha, olgugi et talve tagavarad
on koos?

Kollid: On!

Vana Koll: (ringi vaadates) On? Vaarik?

Vaarik: Olen kogunud vabarnavarsi ja pillirookõrssi - kõik tammetõrud, ka pajupilli torud ja luua võrud on valmis!

Vana Koll: So-oh!

Vaarik: Ja vaarikad - ja mustad ja valged juurikad!
Ja vaiku ja mähka ja põdrasammalt ja pähka -
ja sõnajala südamelehti!

Vana Koll: Ja sina Mutikas, kes alati nutikas?

Mutikas: Olen korjanud pähkleid - suuri ja väikseid.
ja seemneid seitsmet sorti!
Mesikärgi - magusat torti -
kibuvitsa punaseid nuppe,
ja küttepuid, kuivanud juppe!

Vana Koll: Just nõnda! Ja Purak?

Purak: Männiseeni, kuuseseeni, kaseseeni, kukeseeni, kanaseeni -

Vana Koll: Mis? Kanaseeni?

Purak: Ka-ka-ka jah! Karva-lauke hoopis!

Vana Koll: Ja kus need seemned on?

Purak: Kõik teiba otsas kuivamas!

Vana Koll: Hea! Ja sina, Paluke, pojuke?

Paluke: Ma olen korjanud, korjanud: maasikaid, mustikaid, pohlakaid -

Vana Koll: Pohli!

Paluke: Korjanud, korjanud: maasikaid, mustikaid, pohlakaid -

Vana Koll: Pohli!

Paluke: Korjanud, korjanud - po-po- -

Kõik: Pohli!

Vana Koll: Nõnda sõbrad, nõnda peab see olema! Meie talve tagavarad on koos! Kuid metsas nägin ma -

Kõik: Mida?

Vana Koll: Et torm on paisanud kaljudelt alla mädanenud puid, mättaid ja samblarisu - need roiskuvad meie allikavees!

Kõik: Meie joogivesi!

Väike: Me korraldame selle!

Kekk: Me puhastame allika!

Vana Koll: Ja pikne on põrutanud sinise kaljumäe kildudeks!

Kõik: Kildudeks?

Vana Koll: Metsatee ja loomade joogirada on tais teravaid kivikilde -

Kõik: Oh! Häda! Need lõikavad ju jalad veriseks!

Surr: Me lahme ja korjame need teelt!

Vana Koll: Mingem! Veel on aega ja siis korjakem kokku soojad sambla-
asemed - veeretagem kaljurahnud koopa usteks ette!

Tali on teel - ja külm ja lumi!

Kõik: (laulavad)

Koll puuab head teha -

nii metsas, maal kui vees!

Teda igalpool on näha,

Koll astub kõige ees!

Vana Koll: (hüppab kollide ette) Koll, Koll, Koll,

Koll astub kõige ees! (vasakule ära)

(Samas hakkab kostma kaugusest marsilaulu ja sammude müdinat)

"Põrra - põrra - põraa!"

Vaike: (tuleb jooksupärga) Kollid, Kollid - kuulete!

Kollid: (samuti) Mis see on?

Vana Koll: (tuleb nende juurde, kuulatades tähelepanelikult)

Need on inimesed -

Kollid: Inimesed?

Vana Koll: (endiselt) Neli meest suurte pampudega -

Kollid: Mis neil siin asja on?

Vana Koll: Ei tea! Aga nüüd ruttu peitu - saame näha!

(peidavad endid kaljupragudesse ja padrikusse)

(Laul vaikib. Erku salk - neli skaudivormis, seljakottidega
ja muu varustusega koormatud põissi trambivad väsinult la-
gendikule.)

Tanel: (heidab seljakoti seljast ja vajub istukile maha)

Enam ma ei jõua! Mitte sammugi enam!

Rops: Ja see peab lumelaager olema? Kus see lumi siis on?

Erku: Tanel ja Rops - teie olete kaks maailma suurimat hädapasunat!
Laager on siin!

Teised: Kas see on siis Kotkajärve? Kus?

- Erku: (tähendab järve suunas) Siinsamas. Siia lööme telgi üles, ja lumi - ärge selle üle muretsege - see tuleb üle öö!
- Volli: Ilmateates öeldi küll - et tuleb! Ei-noh, pambud maha ja telk üles!
- Erku: Meie lööme Volliga telgi üles ja sina, Tanel, sinul on vee-amber - sina tood joogivett ja Rops muretseb küttepuid.
- Tanel: Kust ma seda vett toon - järvest või? Üle nende kõrgete kaljude ronida - ei, ma ei jõua!
- Erku: Uuri järele, võibolla on siin läheduses mõni allikas või oja!
- Tanel: Mis sest veest ikka - mul on hea laadung coca-koolat kaasas.
- Erku: Tahad sa coca-koola sees kartuleid keeta?
- Tanel: Aah! (hakkab seljakotis tuhnima) Kus see amber siis on? (puistab kõik seljakotist välja ja saab koti põhjast ämbri kätte) Mh! Nagu harilikult, ikka kõige põhjas! (longib ämbri minema)
- Rops: (on kotist väikse kirve välja otsinud) kui jamedad need küttepuid peavad olema?
- Erku: Parajad - mitte vitsaraod ega hambaorgid.
- Rops: (kaob kah metsa) Hambaorgid! -
- Erku: (seavad Volliga telki üles) Paneme kuivi lehti ja sammalt põhja alla - (telgi püsti seadnud, hakkavad pampusid ja magamiskotte telki loopima).
- Volli: (telki pugedes) Oot! Ma panen need korda! -
- Erku: Need kah! (ulatab Vollile vatijakid ja poeb ise siis kah telki) Siin on ju päris mõnus!
- Kollid: (hiilivad lagedale) Maljakas! Mis see tähendab?
- Vana Koll: Nad mõtlevad siia elama jääda!
- Vaike: Selle õhukesest riidest koopa sisse?
- Purak: Nad külmavad kangeks kui rohutirtsud järve jaal!
- Paluke: Ja sedagi ei tea nad, kus allikas asub! -
- Vaike: Nad ei kuule isegi allika sulinat!
- Surr: Ja see üks küsis, missugused on küttepuid! (naerab) Ta on ju päris loll!
- Vaike: Aga me võime ju neid õpetada! Mis?
- Vana Koll: Ma ei tea - kui nad on head metsamehed - siis -

Tanel: (tuleb jorisedes) Too vett - ja vett -
Kollid: (tõmbuvad peitu)
Tanel: (tuhja ämbri, longates) Erku, sa võid ise joogivett otsida -
siin ei ole ühtki allikat, ei pumpa ega muud veevärki!
(viskab ämbri telgi ette maha)
Erku: (ronib telgist välja, Volli tema järel) Mis - sa ajad!
Rops: (tuleb tuhjade kätega) Sul ei ole üldse fantaasiat!
Erku: Sina kah! Mis sul siis viga on?
Rops: anna mulle mootorsaag - siis saad küttepuid! Kõik puud on
jämedad, et vaevalt ulatab ümber võtta!
Erku: Oh, helde vägi - mammapojukesi! Kuulge, kuulge nüüd, head
metsavaimud - tulge nendele hädalistele appi - tooge Tane-
lile pumbakaev ja Ropsile mootorsaag!
Kollid: (hüppavad rõõmsalt lagedale) Kohe, kohe! Meie aitame!
Poisid: (tagunevad kokkumult telgi ette) Appi! Indiaanlased, mets-
lased, kollid!
Vana Koll: Õige sõbrad! Kollid oleme jah, Kotkajärve Kollid! Ja tuleme
teile appi!
Poisid: Kollid? kotkajärve Kollid?
Erku: Ja - ja aitate meid?
Vana Koll: Meie aitame ja õpetame kõiki häid metsamehi, kõiki kes rän-
davad metsades, kõiki kes peavad lugu metsa seadustest ja
korrast ja austavad looduse puhtust ja puutumatust!
Erku: See on ju tore - poisid, nüüd saame vett ja puid ja -
Vana Koll: Kõike mida vajate!
Väike ja Kekk: (Taneli juurde) Võta ämber ja tule!
Tanel: (võtab ämbri ja astub nende juurde)
Rekk: Kas sa ei tunne vee lõhna?
Tanel: (nuusutab) Ei!
Väike: Kuula, seal suliseb allikas! Tule!
(lahevad Taneliga ära)
Surr: (Ropsile) Ja sina, tule! Ma näitan, kus asuvad head kütte-
puud. Tormist murdunud, kuivad, aga täis vaiku, mis põlevad
ka kõige valjema tuulega. (koos Ropsiga ära)

Väike ja Paluke: (Vollile) Sinule näitame, kus kasvavad marjad.

Mustikad ja pohlad on ammu külmanud - aga sooserval punetavad veel kuremarjad - suured kui põidlaotsad.

Mutikas: Ja ma tean, kust saab pähkleid, aga kõiki ei tohi ära korjata!

Volli: Miks?

Mutikas: Pooled on orava omad - (lahevad koos Volliga ära)

Vana Koll: Näed, kõik läheb veel hästi! Aga nüüd peame ka meie minema, meil on veel palju tööd ja toimetusi ees.

Erku: Ja, aga -

Vana Koll: Ära karda, ega me lähe kaugele, me elame siinsamas, kalju-pragudes ja Kotkajärve koobastes ja metsas ümberringi -

Erku: Aga kuidas me teiega jälle kokku saame?

Vana Koll: Hüüa vaid kaljudel - Koll, Koll, Koll - Kotkajärve Koll! Näed seda imelikku kaljurahnu -

Erku: Jah - see sakiline ?

Vana koll: See on valvuri rusikas käsi, mille kolm sõrme tähendavad ülespoole! Nõndakaua kui see kivimärk on alles - oleme kodus.

Erku: Aga kui -

Vana Koll: Kui seda ei ole - siis oleme ära!

Erku: Ära - kus?

Vana Koll: Kaugel, kaugel - kuhu ei kosta ükski hüüe ega appikutse! (lahkub koos Vaariku ja Purakiga)

II Pilt.

Õhtune hämarus. Lava on endine. Ainult telk on kuuseokstega kaetud ja telgi ees põleb vägev notituli - lõhestatud ja kiiludele uuesti kokku asetatud palgijupi-pooled, mille vahel leegitseb tuli. Tulest eemal, tagaplaanil on ämber veega ja suurel paberitükil kuhi kuremarju. Siin ja seal ümbruses on näha paberitükke, plastkotte, tühje limonaadipudeleid, konservikarpe jne.

Poisid: (istuvad lõbusalt süües tule taga, selgadega vastu telki)

Erku: Imelikud vennad - need Kotkajärve Kollid.

Tanel: (naeruga) Eks ole! Puruks pressitud kuremarjadele valavad allikavett peale ja siis joovad seda sodi! Coca on palju etem! (joob coca-purgi tühjaks ja heidab selle siis suure kaarega üle õla metsa.)

Rops: (kes orgi otsas vorste küpsetanud) Noh! Viimane ring!

Erku: (võtab ja maitseb) No, ikka vana sama süsi - mis sa neist nii palju kõrvetad!

Volli: (kes kivil pähkleid puruks tagunud) No, Rops on tuntud kokk - te teate, vana asfaldikeetja! (naerab)

Rops: Mis sa käbinärija irvitad - jäta oma vendadele kah mõni pähkli-iva!

Erku: Tõid kõik pähklid ära?

Volli: Teadagi et tõin - mis neid lume alla jätta! (söövad jälle ja matsutavad kuuldavalt, aegajalt heites tühje coca-purke ja -pudeleid seljataha.)

Tanel: (varrukaga suud pühkides) Nüüd poeme telki ja lööme pisut kaarte! (tõuseb)

Erku: Aga sa pidid esimene tulevalves olema?

Tanel: Tulevalves - ? Ega tuli jännes ole, et siit plehku paneb! Näe, kui tasapisi palkide vahel hõõgub!

Rops: Muidugi! Mis valvet siin vaja!

Volli: (äkki püsti hüpates) Sina, Rops, pidid kempu kaevama, kus see asub?

Rops: (näitab paremale metsa) Seal suure kivi juures -

- Volli: (võtab seljakotist tualettpaberi-rulli, mille aga kiiruga maha pillab, paberirulli otsa käes hoides jookseb metsa, rull lahti kerides järel)
Siin ei ole mingit auku!
- Erku: Rops?
- Rops: Mis sellest august kaevata - seal muidu ruumi küllalt! Mõni päev oleme ju siin! (Tanelile) Äh! Lähme telki! Tule kah, Erku! Tanel, sul on heledam taskulamp - otsi välja! (ronivad kolmekesi telki, kust hakkab kostma kone valjut rootsikeelset juttu seoses kaardimänguga: du skall blanda - vânta, vânta - ett, två, tre, fyra - Volli, kom då!)
- Volli: (tuleb kiirustades, libiseb ja kukub kuremarjadele)
Äh! (telki ronides) Kommer, kommer som ett skott!
(Õbus kaardimäng läheb hoogu ja vali rootsi keeles seletamine ja vaidlemine sellega koos)
- Kollid: (hiilivad kaljude vahelt välja, vaatavad hirmunult ringi, komistades tühjadele purkidele ja pudelitele)
- Poisid: (telgis: Här är spaderkung! Nej fan! Försök inte!)
- Kollid: (on kogunenud Vana Kolli ümber, nutuselt) Oi, oi, oi!
- Vana Koll: Väga kurb! Kes seda võis arvata! Paistsid toredad poisid olema!
- Mutikas: Jah, laulsid ilusasti kui tulid.
- Väike: Aga nüüd räägivad nad võõrast keelt - !
- Surr: Mitte sõnagi ei saa aru - !
- Vana Koll: Need ei ole enam need toredad ja head poisid!
- Kõik: Ei ole!
- Surr: Vaadake, milline mets nüüd välja näeb - tühjad plekkpurgid kõik laiali -
- Vaarik: Ja pudelid -
- Kekk: Katki visatud -
- Paluke: Teravad killud - oi, kui teravad!
- Purak: Plastkotid -
- Mutikas: Paberipraht -
- Vaarik: Kõik risu ja praht metsa mööda laiali - !
- Vana koll: Väga paha! Oi, oi, oi, väga kurb!

- Kollid: (kooris) Oi, oi, oi - väga kurb!
- Mutikas: Kõik pähkliid on nad puruks tagunud!
- Vaarik: Ja minu ilusad kuremarjad (uurib maas ringi) kõik on siin laiali, sodiks trambitud!
- Kekk! (tuleb metsast tualettpaberit kerides) Ja oma kempsu on nad asutanud allika äärde suure kivi juurde!
- Vana Koll: (nuuksudes) Meie ilus mets ja allikas - kõik on roiskunud!
Oi, oi, oi - !
- Kollid: (laskuvad põlvili tema ümber kokku) Meie ilus kodu, Kotka-järve on nüüd prahiauguks muutunud! Oi, oi, oi - !
(Notitulest paremal lööb korraga üks põõsas heledalt lõõmama)
- Mutikas: (kes seal läheduses, hirmunult) Mis see on! Tuli!
- Kollid: (hirmunult) Tuli!
- Vana Koll: (hüppab üles, haarab telgi juurest veeämbri, jookseb sellega põõsa juurde ja kustutab tule, erutatult) See on ju kohutav - sellest oleks võinud tõusta metsa tulekahi!
- Vaike: Tuld ei tohi jätta valveta! ?
- Vana Koll: Ei kunagi! Metsa tulekahi on kõige hirksam, mis juhtuda võib!
Siis põlevad kõik suured ja väikesed puud - põõsad ja marjad, loomad ja linnud - jääb järele vaid hall tuhk ja süsi!
- Kollid: Hall tuhk ja süsi!
(telgist kostab korraga valjut ja kõrvulukustavat popmuusikat, poiste naeru ja rootsikeelseid hüüdeid)
- Vana Koll: (kõrvu kinni hoides) Ai - ai, mu kõrvadel on valus!
Ära siit - ära! (taganeb kaljude poole)
- Kollid (samuti tema järele) Ära! Ära kaugele siit!
(kõik kaovad kaljude taha ja padrikusse, telgis aga hüügab transistor endiselt kõrvulukustavalt).

III Pilt

Külm ja karge hommik. Lava endine. Tuli on kustunud ja imelik kolmeharuline kivimürakas kõrgelt rannakaljult on kadunud.

Volli: (sasispäine ja unine, ronib telgist välja) Uh! Kui külm on väljas! (uurib tühje limonaadi pudeleid) Juua ei ole enam tilkagi. Ka veeämber on tühi!

Erku: (telgis, valjult) Tuut-tuu-tuut-tuuuuu! Noh, äratus, üles!

Tanel: (pomisedes) Ei - mina siit soojast end liiguta!

Rops: (samuti) Ei mõtlegi liigutada!

Erku: (ronib telgist välja) Küll me teid maast lahti kangutame, vaat nõnda! (tõmbab telgi vaiad lahti ja laseb telgi magajatele peale) Varsti ronivad nad lagedale! (uurib ringi) See näeb ju siin välja kui folketspark!

Volli: (kes kõik kotid ja paberid läbi tuhninud) Kuule, meil ei ole enam mitte söögiraasugi, ega joogitilka!

Erku: Tõesti ikka? Kas vorsti ei ole?

Volli: Ei ole! Rops põletas kõik eile õhtul ära! Ei saia ega konserve - ainult tühjad karbid ja kotid!

Erku: No, see on alles nali!

Volli: Ka pähklid said otsa ja kuremarjad on kõik puruks trambitud!

Erku: Ära muretse - selle klaarime kohe! (läheb kaljude juurde ja hüüab) Koll, Koll, Koll - Kotkajärve Koll!

(kuulatavad mõlemad) Need väikesed kollid tulevad kohe ja korraldavad kõik: pähklid ja marjad, veed ja puud! Aga imelik - kuhu nad jäävad? Koll, Koll, Koll - Kotkajärve Koll!

Volli: Ei kedagi! Võibolla on nad eemal, metsas?

Erku: (korraga ehmatades rannakaljule tähendades) Ei nad on ära! See imelik kolmeharaline kivimürakas on kaljult kadunud! -

Volli: Kivimürakas on kadunud?

Erku: Jah, kivimürakas sealt kaljult! (kurvalt, korrates Vana kolli sõnu) Me aitame kõiki häid metsamehi, kõiki kes peavad lugu metsa seadustest ja loodusest! (hädaliselt) Nad on läinud - ega tule enam tagasi!

- Volli: (samuti) Ja muidugi! Neil on ka õigus - missugune seapesa see siin on - kes siin tahab olla! (tormab telgi juurde, seda magajatelt ära kiskudes, vihaselt) Kuulete unimütsid! Kollid on kadunud, ega tule enam siia seapesasse tagasi!
- Tanel ja Rops: (ronivad magamiskottides telgi alt välja) Mis? Mis asja! mingi kui tahavad!
- Erku: Mingu kui tahavad! Eks vaadake, mis me oleme neile teinud -
- Tanel: (ronib kápuli kotist välja, üle tühjade konservikarpide ja pudelite) Ai! (virutab karbi käe alt eemale)
- Rops: (samuti) Ja - aga - (püsti tõustes astub tühjale pudelile, milline jala alt ära veereb ja tema pikali lööb)
See on ju sigadus - kes selle pudeli -
- Volli: Kõige õigem on kui kohe kaevame prahiaugu ja matame kõik selle sigaduse sinna -
- Erku: Ja, ja seda peame tegema - ja kohe - kuulete kohe!
- Tanel: Ärge ikka pükstest välja hüpake - nii ruttu ka ei ole! Varsti tuleb lumi ja siis on kõik lume alla kadunud - !
- Erku: Tanelit raputades) Kuule, ärka üles - ära aja unist juttu! Lume alla!
- Volli: Ära hakka õiendama jah! - (ähvardavalt tema poole astudes)
- Tanel: No, no - ärge ikka tulge - ma võin ju oma coca-purgid kokku korjata -
- Poisid: (hakkavad kõik prahti ja purke ja pudeleid kokku korjama)
- Volli: (kotiga) Siia kotti - ja matame maha! (Tanelile) Kas kaks purki oligi sul! Ise seletasid, et ostsid tosina?
- Tanel: Jah - oota ma pole veel kõiki leidnud!
- Erku: (rullib telki kokku ja korraldab seljakotte) Kuuseoksad kah ära siit!
- Rops: Kust need küll siia tulid! (korjab okse kokku)
- Metsavaht: (valges kasukas ja samasuguses karvamütsis, on järve kaldalt ilmunud ja vaatab huviga poiste rabelemist)
- Volli: (kes vahepeal prahikoti metsa viinud ja auku matnud, tuleb labidas käes) Mina usun küll, et kui kõik siin nõnda korda teeme nagu enne oli - siis tulevad kollid jälle Kotkajärvele tagasi!

Metsavaht: (astub muheledes poiste juurde) Ja muidugi! Sul on õigus!

Nad tulevad tagasi!

Poisid: (jahmunult tema poole pöördudes) Kes, kes sina oled?

Metsavaht: No, koll ma nüüd küll ei ole! Aga siiski päris lähedane neile:

Ka mina olen metsas valvaja silm ja aitaja käsi!

Poisid: Valvaja - silm ?

Erku: Oled sa metsavaht?

Metsavaht: Ka nõnda võib mind nimetada - ma olen valvamees -

ja mind tuntakse enam Jämesääre nime all.

(lund hakkab aeglaselt langema) Aga sellest teine kord. Nüüd

poisid, peate ruttama - näete, taevaluugid on talveks avanenud!

Ja õhtu töötab lumetormi ja tuisku!

Poisid: (pakivad kiiruga seljakotte, neid siis selga upitades)

Erku: See on veel küsimus - kuidas siit metsast välja pääsime ?

Volli: Päevamatk - peab vastu pidama!

Metsavaht: Siit umbes kilomeeter lõuna suunas asub minu valveonn, seal puhkate jalgu ja kui tuisk läheb valjuks, vestleme Kotkajärvest ja kollidest pikemalt! Usun, et onnis leidub nii kuuma teed kui ka vaarikakeedist selle juurde, ja mul on isegi mõni päts koduküpsetatud sepikut.

Poisid: (rõõmsalt) No, sa oled päris jõuluvana kohe - !

Metsavaht: (ees sammudes) Ka seda! Jah, paljude toredate poiste ja tüdrukute jõuluvana! (koos poistega ära)

(Lund hakkab tihedamalt sadama. Algab tasane järjest valjenev

talvemusika. Lumehelbed liuglevad keerlevaks lumetantsuks - ja kaljupragudest kerkivad välja kollide rõõmsad näod.)

- E e s r i i e -

Ao Vaks

1978